

Vodka és vers

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 13. szám, 2020. március 27.

Kornél ebből semmit nem vesz észre, őszintén boldog. Lelki társának hiszi Lénát, mert citrommal issza a vodkát. Minden bátortalan szeretkezésük után a fiú nevet, hogy megint fanfárok szóltak a fülébe. Egy barátjuk kérésére fellépnek egy alternatív divatbemutatón, amit egy örökké feketébe öltözött, depresszióra hajlamos nő szervez az ismerősével, El Kazovszkijjal. Kornél kizárólag egy háború előtti halszákamintás öltönyben hajlandó fellépni. Léna csodás tangóruháján a bíbor selyem időnként zöldesben játszik, és fekete pettyek díszítik. Rafinált szabása hátul olyan, mintha kihasították volna egy állat zsigereit, a rakott csíkok úgy fordulnak ki minden lépésnél, mint a rothadó belek. Lábára fekete csipkeharisnyát húz és egy Ecserin vásárolt, az ötvenes évek hangulatát idéző túsarkút. Egy életen át megőrzi a cipőt, viselni fogja azon a téli éjszakán is, amikor Kornél megerőszakolja a házuk közelében álló múzeum kertjében.